

C/2024/5661

19.9.2024

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 13 maja 2024 r.

w sprawie E-8/23

Trannel International Limited przeciwko Staten v/Kultur- og likestillingsdepartementet (państwo norweskie, reprezentowane przez Ministerstwo Kultury i Równości)

(Dyrektywa 2014/23/UE – Art. 5 ust. 1 lit. b) – Prawo wyłączne – Zakłady na wyścigi konne – Koncesje na usługi – Umowa o charakterze odpłatnym – Zezwolenie administracyjne)

(C/2024/5661)

W sprawie E-8/23, Trannel International Limited przeciwko Staten v/Kultur- og likestillingsdepartementet (państwo norweskie, reprezentowane przez Ministerstwo Kultury i Równości) – WNIOSEK skierowany do Trybunału przez Sąd Rejonowy w Oslo (*Oslo tingrett*) na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczący wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, w szczególności jej art. 5 ust. 1 lit. b) oraz art. 10 ust. 1, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson, prezes, Bernd Hammermann i Michael Reiertsen (sędzia sprawozdawca), sędziowie, wydał w dniu 13 maja 2024 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. W celu ustalenia, czy przyznanie prawa wyłącznego do oferowania zakładów na wyścigi konne fundacji zorganizowanej w podobny sposób jak *Stiftelsen Norsk Rikstoto* stanowi koncesję na usługi w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2014/23/UE w sprawie udzielania koncesji, należy wziąć pod uwagę, czy prawo to podlega umowie o charakterze odpłatnym, która została zawarta na piśmie między co najmniej jednym wykonawcą a co najmniej jedną instytucją zamawiającą i której przedmiotem jest koncesja na usługi, w zamian za wynagrodzenie i na korzyść organu nabywającego, co jest prawnie wiążące dla obu stron i jest możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej. Systemy zezwoleń administracyjnych, w ramach których udziela się zezwolenia wykonawcy i które regulują i określają warunki prowadzenia działalności, podczas gdy wykonawca ma swobodę wycofania się ze świadczenia usługi, której świadczenia nie można prawnie wyegzekwować, nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy 2014/23/UE.
2. Wejście w życie dyrektywy 2014/23/UE nie zmieniło rozróżnienia między koncesjami na usługi objętymi zakresem stosowania dyrektywy 2014/23/UE a systemami zezwoleń administracyjnych nieobjętymi zakresem stosowania tej dyrektywy.
3. Fakt, że wszelkie zyski strony, której przyznano prawo wyłączne, są kontrolowane przez państwo za pomocą regulacji, z korzyścią dla osób trzecich, nie jest sam w sobie istotny dla oceny, czy dane porozumienie stanowi koncesję na usługi w rozumieniu dyrektywy 2014/23/UE.
4. Struktura organizacyjna podmiotu, któremu przyznano wyłączne prawo do oferowania zakładów na wyścigi konne, takiego jak fundacja, jak ta w niniejszej sprawie, nie ma znaczenia dla oceny, czy umowa stanowi koncesję na usługi w rozumieniu dyrektywy 2014/23/UE.
5. Dla wyjątku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2014/23/UE, nie ma znaczenia, że przepisy krajowe, na których opiera się prawo wyłączne, nie wskazują konkretnie posiadacza tego prawa ani że fundacji, której przyznano prawo wyłączne, przyznawano to prawo w sposób nieprzerwany również na podstawie wcześniejszych przepisów krajowych.